

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 4. Ex quibus bonis facienda est Eleemosyna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

Resp. II. Si proximus sit absolutè pauper ita, ut nullibi bona habeat, nec spem proximam, ac certam habendi; tunc est obligatio ei dandi necessaria gratis, & absque onere restituendi. *Ita Azor, Valentia, Sanchez & alii multi.* Prob. 1. ex Luc. 14. *Cum facis convivium, voca pauperes: & beatus eris, quia non habent retribuere tibi.* & ex cap. 10, ubi Samaritanus in exemplum debitæ Charitatis adductus, gratis opitulatur. 2. Quia nomine eleemosynæ Scriptura, & Patres intelligunt liberalem, & absolutam donationem factam pauperi; & hanc significat verbum *Do* simpliciter, & absolutè prolatum. Enimverò vendere, locare, mutuare non est eleemosynam facere: alioquin cum pauperibus divites vendunt, dicerentur eis eleemosynam facere. 3. Patres supra citati docent bona superflua divitum deberi pauperibus. 4. Charitas exigit, ut proximo absolutè, & simpliciter egenti subveniamus modo consentaneo Charitati, quæ non quærit, quæ sua sunt; & ejus miseriam absolutam levemus absolutè, ac sine ullo onere.

Q. 4. Ex quibus bonis facienda est Eleemosyna?

Resp. Ex solis bonis propriis, quorum libera administratio habeatur, non ex alienis

nis sine consensu Domini. *Est communis*
 & *certa* Quia nemo potest donare id
 quod suum non est, vel cuius alienatio ei
 prohibita est; nisi careat propriis, & pro-
 ximus in necessitate extrema versetur, in
 qua omnia sunt communia quoad usum.

Hinc extra necessitatem extremam 1.
 Famuli, & ancillæ non possunt ex rebus do-
 minorum, nec filii ex parentum bonis elee-
 mosynas facere, sine eorum consensu ex-
 presso, vel tacito, aut prudenter præsum-
 pto: cum non sint Domini bonorum illo-
 rum. 2. Religiosus non beneficiatus, nec
 ullam habens administrationem, cui anne-
 xa sit potestas faciendi eleemosynam, nul-
 lam potest largiri sine licentia Superioris
 expressa, vel tacita, qualem censetur habere
 iter faciens, aut in studiis versans extra
 Monasterium ex pecuniis ei datis; vel (ut
 ait S. Thom) *probabiliter præsumpta*.
 Quod si habeat beneficium cum plena ad-
 ministratione, non indiget ad hoc licentia
 Prælati: quia potestas, imò & obligatio
 erogandi eleemosynas ex bonis sui beneficii
 est annexa suo muneri. 3. Uxor non po-
 test de bonis communibus, & fructibus do-
 talibus facere eleemosynas extraordinari-
 as, sine consensu mariti, ad quem pertinet
 illorum administratio. Potest tamen eo
 invito vulgares, & modicas spectata facul-
 tate facere, quales solent fœminæ ejusdem
 conditionis, & facultatis; saltem nisi vir
 ff; suffi-

sufficientes largiatur : quia id censetur pertinere ad debitam uxoris sustentationem, quam præstare vir tenetur, nec circa eas est rationabiliter invitus. Tutores verò, & Curatores possunt juxta multos facere modicas eleemosynas ex bonis, quæ administrant : quia pertinet ad rectam bonorum administrationem, ut aliquid ex eis erogetur in eleemosynam, & hoc cedit in bonum Pupilli, ac Minoris, qui consentire debent. Item Minor, & Pupillus possunt facere eas, quas alii ejusdem conditionis, & facultatis facere solent, saltem si Tutor, aut Curator nullas ex eorum bonis faciant: quia Tutor, vel Curator consentire debet; & in hoc differunt à Filiis familias, quòd habeant Dominium bonorum: non tamen majores facere possunt, cum non habeant liberam bonorum suorum administrationem.

CAPUT. V.

De Correctione Fraternali.

NOTA. Correctio, seu correptio fraternalis est admonitio, qua quis proximum ex Charitate conatur revocare à peccato. Hinc differt i. A correptione judiciali, quæ fit auctoritate publica, & ad castigationem delinquentis ob bonum commune potius ordinatur, quam

pa